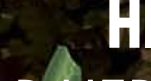

[illegible]

OPERATIEN IRMA RELIEF

HISTORIE
OP HERHALING
2017

**REGIMENT
DIALOOG MET
DE RC**

1976-2017
41 jaar

2017
154

Colofon	02
Redactioneel	05
Voorwoord	06
VGGO Contactdag 2017	32
Verslag 41e ALV VGGO	35
Verenigingsnieuws	40
Boekrecensie	45
Aankondiging Genie Relatiedag	46

Irma Relief **11**

De onderofficier op
Sint Maarten **19**

Archief 101 Gnbat **39**Op herhaling 2017 **41**

AKV VEVA geland op
het OTCGenie **08**

Dialogo met de RC en
Regimentsdiner **28**

**Wij zijn er
voor u wanneer
het nodig is.**

De voordelen op een rij:

- ✓ Scherpe premie zonder winsttoegmerk
- ✓ Tot 90% vergoed voor niet-gecontracteerde zorg
- ✓ Extra vergoeding GGZ

Premie

€ 104,92

per maand bij een
verplicht eigen
risico van € 385,-

Zorgzaam geregeld.

www.zorgzaam.nl/promotor

Het jaar 2017 is bijna ten einde en ik schrijf mijn redactioneel. Ik kijk terug op de vorige edities van de Promotor en constateer dat we weer mooie exemplaren hebben gemaakt.

Tekst || Elnt Nico Stip, Hoofdredacteur

1000 WOORDEN

Ook heb ik geconstateerd dat in Promotor 153 wat slordige foutjes zijn geslopen. Zo werd bijvoorbeeld een foto van Koen van Dinter ondertiteld als Nico van der Zee, Commandant Operationeel Ondersteuningscommando Land en waren er veel redactionele artikelen van sgt Looijkens.

Ik beloof dat ik er alles aan zal doen om dit soort foutjes te voorkomen.

In deze Promotor vindt u weer een aantal interessante artikelen over de inzet op Sint-Maarten.

Verder is er een impressie van de VGOO-Contactdag en zijn de eerste aankondigingen van zowel de Genie Relatiedag als de VGOO-Contactdag 2018 aanwezig, zodat u die nu al in uw agenda kunt zetten.

Ik hoop dat u dit jaar een fantastische Kerst zult beleven. Waardeer de fijne mensen om u heen en geniet. Denk even niet aan morgen of gisteren, maar ervaar het moment.

Ik wil dit korte redactioneel afsluiten met het gezegde *“Eén beeld zegt meer dan duizend woorden.”* ||

Beste leden van de VGOO. Voor u ligt de laatste Promotor van 2017. Een jaar waarin weer van alles is gebeurd en waarover in de twee vorige uitgaves al veel geschreven is. Het meest opvallende van de afgelopen periode is wel het ontslag van onze Minister van Defensie en de Commandant der Strijdkrachten. Van beiden een zeer zwaar signaal, maar gezien de aanleiding en omstandigheden is het een niet ondenkbare stap.

DAADKRACHT

**“Een jarenlange periode van drama-
tische bezuinigingen lijkt nu dan toch
echt een halt toegeroepen te zijn.”**

gingen krijgen echt vorm, Defensie krijgt er 1.4 miljard bij, waarvan ongeveer 100 miljoen voor het CLAS bestemd is. Vele collega's hebben in diverse werkgroepen bekeken op welke wijze wij onze genieorganisatie moeten verbeteren.

In het project DOKM worden reële stappen gezet op het gebied van materieel en personeel. Echter in het afgelopen jaar hebben een groot aantal geniecollega's hun heil buiten Defensie gezocht en dat is en blijft een punt van zorg. Ik hoop dat deze financiële prikkel vele collega's zal doen besluiten om onze defensieorganisatie niet te verlaten.

Dit jaar waren wij te gast in het Openluchtmuseum in Arnhem. Een hele mooie dag met een goede jaarvergadering. Ondanks een lage opkomst kijkt het bestuur terug op een zeer geslaagde dag en spreek ik als voorzitter de wens uit voor een groeiende opkomst bij de Contactdag van 2018. De locatie is nog niet bepaald, maar als datum kunt u vrijdag 21 september 2018 alvast blokkeren in uw agenda.

Naast de (verplichte) algemene ledenvergadering staat onze Contactdag altijd in het teken van elkaar ontmoeten en op een zeer informele wijze met elkaar in contact komen en blijven. Voor elke categorie leden, jong of oud en voor hun partners, is en blijft dit evenement iets om jaarlijks naar uit te kijken.

Een jarenlange periode van dramatische bezuinigingen lijkt nu dan toch echt een halt toegeroepen te zijn. Gedane toezeg-

In de achterliggende periode hebben wij ook onze jaarlijkse Contactdag met algemene ledenvergadering gehouden.

Op vrijdag 21 september 2018 kunt u weer deelnemen aan de jaarlijkse VGGO-Contactdag en de Algemene Ledenvergadering (ALV). Naar een mooie locatie wordt nog gezocht, maar als u suggesties heeft dan houden wij ons aanbevolen. Zet dit evenement gerust in uw agenda. Het wordt vast weer erg gezellig!

Al vele jaren hebben wij een zeer goede samenwerking met Green Paper Association op het gebied van ondersteuning aan de Relatiedag en het uitbrengen van onze Promotor. De redactie van de Promotor is actief in het vergaren van artikelen die geschreven worden door de werkvloer. De Promotor is en blijft een verenigingsblad van en voor onderofficieren. De doelgroep met een eigen mening en op vele posities werkzaam, om het gevoel en de beleving van de onderofficier te vertegenwoordigen. Het zou geweldig zijn als onderofficieren vaker de pen ter hand nemen.

De redactie ondersteunt de auteurs en zorgt er samen met hen voor dat het artikel op een juiste wijze in het blad komt. De webmaster van de FB-pagina van de VGOO en onze website vgoo.nl grijpt elk nieuws aan om het te plaatsen op deze media. Schroom niet om nieuwtjes en of komende activiteiten met elkaar te delen. Met het rond de

Ik hoop dat u allen met genoeg deze Promotor leest, veel leesplezier! ||

“De redactie ondersteunt de auteurs en zorgt er samen met hen voor dat het artikel op een juiste wijze in het blad komt.”

AKV VEVA

GELAND OP HET OTCGENIE

In verband met capaciteitsproblemen op de Koninklijke Militaire School is de Algemene Kader Vorming (AKV) van de Veiligheid en Vakmanschap studenten (VEVA) onderhoud- en verbouwbedrijf (O en V) terecht gekomen bij het OTCGenie. De MSS, in de hoedanigheid van het Instructiepeloton Kader, is aangewezen om de AKV-blokken te gaan verzorgen.

Tekst || Aooi Kleuskens, C-VTO KMS en Sqtt Kolkman

Uit ervaring is gebleken dat de VEVA-studenten na sollicitatie te weinig beroepsbeeld hebben en daarom tijdens de School Initieële Vorming Onderofficieren (SIVO) op de KMS verzoeken om te mogen watervallen, of zelfs de dienst te verlaten. Dat is iets waar we als organisatie natuurlijk niet op zitten te wachten. Als we de vulling van de

genieorganisatie gezond willen houden moeten we als VTO KMS 40 onderofficieren per jaar afleveren. Hiervan zou 50% afkomstig moeten zijn van de VEVA. Het afgelopen jaar, dit jaar en het komende jaar krijgen we maar 20 tot 25 aspirant onderofficieren binnen om op te leiden. De praktijk is dat hiervan maar 20% van de VEVA afkomt, terwijl er

toch genoeg mensen vanuit de VeVa op de KMS beginnen.

De AKV-blokken zijn een uitgelezen kans om, al voordat de VEVA-studenten solliciteren voor een onderofficiersbaan bij Force Support of Combat Support, voldoende beroepsbeeld te genereren.

Afgelopen weken is dit voor het eerst gebeurd. Onder leiding van sgt1 Van

Weeren hebben sgt1 Koster (opleidings-richting bruggen), sgt1 Cuypers (OOIO van het Instrpel Kader) en sgtt Kolkman de eerste groepen VEVA-3 studenten begeleid tijdens de AKV-week. Sgtt Kolkman is een 'wachtklikker' die zijn SIVO op de KMS heeft afgerond en in april aan de VTO GN start. Hij heeft ervaring als luchtmobiele genist en ook als constructie-genist (103 Constrcie). Hij heeft als instructeur deelgenomen aan het eerste AKV-blok. Ik heb hem gevraagd om zijn ervaringen te beschrijven voor dit artikel in de Promotor.

ERVARINGEN SGTT KOLKMAN

De voorbereidingen die door ons zijn getroffen, zijn lesvoorbereidingen van de te geven lessen en het voorbereiden van W5h- en 5 paragrafenbevelen om een commandovoering (COVO)-cyclus op te kunnen starten. Aangezien deze leerlingen bekend zouden moeten zijn met COVO en Militaire Basisvaardigheden (MBV) zullen we ze daar mee laten werken en zaken laten uitproberen.

Hierdoor gaan ze ervaren hoe het is om groepscommandant te zijn. De opdrachten zijn divers en bestaan o.a. uit het opbouwen van het bivak, een verplaatsing te voet (VTV) van 10 km, een overgang bouwen op het Pionier-terrein, het maken van een 2-bij-4-pas draadhindernis, een patrouille met een Ammunition Awareness (AAW)-case, basebeveiliging met een gewonde aan de poort, een wacht- en luisterpost (WLP) betrekken en het afbreken van het bivak. Ze zullen werken in blokken van 4 uur en in die 4 uur geven ze een bevel, voeren ze de opdracht uit en wordt er geëvalueerd. Per dag zullen ze 3 opdrachten uitvoeren.

Om de setting voor deze week goed weg te zetten, wordt er eerst een les vorming gegeven. Deze les bevat het credo van de Landmacht (Moed, Toewijding en Veerkracht) en de 3 pijlers van de onderofficier (vakman, leider en instructeur).

Na dit onderwijsleergesprek staan de neuzen dezelfde kant op en weten ze wat er van hen verwacht wordt.

Tijdens het COVO-proces loopt het niveau van de individuen uiteen. Ook per regio/school verschilt het niveau en de tips die zijn uitgereikt. Maar de basis zit er bij de meesten wel in. Tijdens het proces komen er vragen en d.m.v. een onderwijsleergesprek en met behulp van de andere leerlingen, komen ze op het juiste doel uit. Wat hieruit wel blijkt is dat ze het nooit echt hebben uitgevoerd, alleen een keer presenteren aan elkaar. En dat merk je tijdens het proces en vooral in de bevelen.

Gedurende de uitvoering lopen we tegen andere zaken aan. Onze verwachtingen zijn te hoog. Ze hebben nog geen AMO gehad dus mogen we er nog niet veel van verwachten. Niveau 1-zaken zijn niet in de hand. Gelukkig voor ons zijn de leerlingen gemotiveerd en pikken ze snel dingen op. In het begin van de week moeten we nog corrigeren op vuurposities (vupo's), wegen oversteken, oriënteren en kaart-lezen, maar aan het eind van de week loopt er een groep 'militairen'

bos heen. Voor de commandanten valt het kwartje gaandeweg de week. Hoe completer het bevel, des te soepeler de uitvoering. Waar in het begin van de week de mannen alleen maar vraagtekens hebben bij een situatie, werd er nu meteen gehandeld en houdt de commandant overzicht. Ook wordt de plaatsvervanger gebruikt en worden er waarschuwingsbevelen gegeven en voorbereidingen getroffen. Het beroepsbeeld en verwachtingen worden duidelijk. Als instructeur is het super om alle input die je hen geeft, terug te zien.

LEERZAAM

Voor mij is dit als wachtklikker enorm leerzaam, want als je niet de juiste input geeft dan zie je dat direct terug. Dan denk je, hoe ga ik dit weer terugdraaien? Maar door goed te evalueren met de leerlingen komen ze zelf weer op het juiste spoor en dat geeft mij voldoening. Ik ben dan ook van mening dat deze weken zeer leerzaam zijn als wachtperiode/stage. De hele week hebben wij als instructeurs onze bevindingen

opgeschreven en de leerlingen gemonitord. We hebben gesprekken met ze gehouden en daarin vooral het gedrag besproken. De acceptatie is aanwezig en als ze terugkomen voor de vervolgweken, is er beloofd om aan verbetering te werken.

Uit de weekevaluatie blijkt dat de week zeer positief is ervaren. Waar ze eerder in Ermelo de hele week in een lokaal zaten en hun bevelen bespraken, zitten ze nu in het veld met tijdsdruk en het daadwerkelijk uitvoeren van de door hen geplande opdracht. Door deze manier worden ze getriggerd om breder te kijken en vooruit te denken. Met de evaluatie komt dit ook duidelijk naar voren. Er zijn leerlingen die niet meer naar de KMS wilden, omdat ze denken dat een onderofficier alleen maar binnen achter de computer zit.

Gelukkig hebben wij die meningen kunnen bijdragen en kunnen concluderen dat deze weken superbelangrijk zijn voor de beeldvorming van de leerlingen. Aangezien de complete AKV-blokken

naar het OTCGenie komen, kunnen de leerlingen al in een veel eerder stadium op het juiste spoor worden gezet. Als dit goed aangepakt wordt zal in de toekomst het uitvalspercentage zeker minder worden.

Iedereen heeft een mening over de VEVA, maar tijdens deze weken is bij mij wel gebleken dat de leerlingen erg leergierig en gemotiveerd zijn. Het zijn doeners, laat ze dan ook dingen doen! Stop ze niet in een gebouw om alleen maar COVO op papier te doen, maar laat ze in het veld alle zaken werkelijk ervaren en zorg er voor dat ze zich militair voelen. Hoe meer effort we er in het voortraject insteken, hoe meer er zullen slagen. We moeten ze motiveren en enthousiasmeren, zeker in deze tijd met het personeelstekort. Daarom denk ik dat ze in goede handen zijn bij het OTCGenie.

Met deze opzet zullen 'die jongens en meiden van de VEGA' mogelijk de collega onderofficieren van de Genie worden. ||

Donderdag 7 september 2017 rond 09.30-09.45uur kreeg ik een belletje achterop het oefenterrein in Wezep. Om 13.00 uur die middag werden we verwacht op Vliegveld Eindhoven om steun te verlenen na de ramp op Sint-Maarten die is aangericht door orkaan Irma. Kapitein De Bruin die in de buurt was, werd geroepen omdat hij ook op de lijst stond. Gezamenlijk zijn we terug gerend, hebben de laatste informatie gehaald en hebben naar huis gebeld of er nog zwaarwegende redenen waren waardoor we niet konden gaan...

}}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}}•}}

Ze zouden met dezelfde Dash naar Bonaire gevlogen worden. Ook zat aalmoezenier van de KL, maj Van Grimbergen in het toestel. Zij is de tijd dat wij er waren bij ons gebleven. Zij is rondgegaan met soep en chocomel om iedereen een hart onder de riem te steken

De Dash vloog een rondje over de baan in Sint-Maarten om te zien of het veilig was. Er waren geen dieren op de baan waarna de piloot de kist neerzette. Militairen van de luchtmobiele Compagnie in de West (CidW) hadden de beveiliging

de orkaan de weg naar het vliegveld en ook het vliegveld zelf, weer begaanbaar gemaakt. Het vliegveld lag bezaaid met zand, los materiaal, hekwerk en vissen. Met de middelen die op het vliegveld stonden, tractoren, bezemwagen, bezems en hun eigen materieel, hebben ze met hulp van personeel van de Zr. Ms. Zeeland (die ook voor anker was gegaan op Sint-Maarten) in zeer korte tijd de baan weer inzetbaar gemaakt voor militair gebruik. De lokale medewerkers hadden het te druk met hun eigen problemen en kwamen niet opdagen op hun werk. De baanverlichting en de

verkeerstoren werkten niet. De baanverlichting was weggewaaid en de toren was geïmplodeerd omdat alle ramen dicht zaten. De genisten hebben ook het eerste vliegtuig binnen gepraat. Een gedeelte van de zendapparatuur is later, tegen de tijd dat wij landden, uit de toren gehaald en in een nabijgelegen kleine toren gezet. Het was een setje met een bereik van 30 km, te weinig voor de burger luchtvaart (75 km). Met een busje (ramen kapot, glasscheren op de banken, militairen aan het stuur) zijn we naar de CP gebracht. Sm Zwanenberg hebben we op het vliegveld achtergelaten. De hele CidW lag in een loods onder de vertrekhal en de Sm Zwanenberg ging daar bij liggen op de bagageband.

De eerste indrukken waren indrukwekkend. Door de *curfew* (avondklok) waren er bijna geen auto's op straat. Alles was vernield, auto's langs de weg die geen ramen hadden of ondersteboven lagen, bomen kapot, boten die opgetild waren en een eind verder zijn neergekwakt, palmbomen zonder bladeren, alleen een stam die meestal ook nog scheef stond. Daken van de huizen, overal hout en golfplaten, alsof je door een spookstad reed. Alles was bruin, geen blaadje meer aan de bomen.

Zelfs het gras was niet zichtbaar. Het hele land heeft in de begindagen na de orkaan en zelfs al tijdens het moment dat Sint-Maarten in het oog van de orkaan zat veel last gehad van plunderingen. Machines werden gebruikt om roldeuren van winkels te openen, waarna de bevolking de schappen leegroofden. Vooral belust op dure apparaten zoals iPhone's en tv's. Ook levensmiddelen werden massaal gestolen.

Ons onderkomen was een school die orkaankracht 5 moest kunnen weerstaan met betonnen muren en een betonnen dak. Alleen het dak van het kantoor van de directrice was weg, dit was de enige ruimte die niet meer bruikbaar was. We kregen in de school de lerarenkamer toegewezen: twee ruime kamers met een keukentje. Een van de kamers hebben we ingericht als vergader-, planning- en ontmoetingskamer: onze OPS. De andere werd ingericht als slaapplaats, veldbedjes erin, dekentje erop en prima. Daar kwam ik er wel achter dat haastige spoed zelden goed is want in plaats van een kleine slaapzak had ik mijn *snug* jas bij me. De ruimtes waren geklimatiseerd, soms wel erg koud. Er stond zelfs een waterkoker. Stromend water was er nog niet en ook de elektra liet het regelmatig afweten. Geen water

betekent ook geen wc, poepen in een zak dan maar. We kregen al snel water op de riolering, wat voor de hygiënische omstandigheden beter was.

Omdat we naast het ziekenhuis (prio 1 voor water en elektra) zaten hebben ze ook de school versneld aangesloten. Eten kwam uit het gevechtransoon, crackers en avondeten uit de aluminium-zak. Toen ook 11 *Raiding Squadron* arriveerde, kwam de groep luchtmobiele genie ook bij ons. Maj Zomer had inmiddels contact gelegd met de brandweercommandant om een Commando Plaats Incident (COPI) op te richten. De brandweerkazerne lag naast de school waar wij zaten.

“Het hele land heeft in de begintagen na de orkaan en zelfs al tijdens het moment dat Sint-Maarten in het oog van de orkaan zat veel last gehad van plunderingen.”

Het eerste wat er gedaan werd was de schade van het eiland in beeld krijgen. Het eiland werd in drie zones verdeeld, links, midden en rechts. Drie teams van ons, samen met de luchtmobiele genieverkenners zijn gaan rondrijden om een

eigen huis orkaan *proof* te maken. Niet iedere shelter is open gegaan voordat Irma het eiland trof. Na de eerste dag kwamen er al meerdere organisaties bij ons langs, de mariniers konden er niets mee. De weg naar de genie was ver-

voor ons uit, namelijk verkennen of er met een *Quick Impact Project* (QIP) een dokterspost opgeknapt kon worden. We kregen ook nog een groep *assault engineers* van de mariniers bij ons. Zij zijn een zelfstandige eenheid die vooral hindernissen moet ruimen als het er op op op aan komt. De compagnie die de leiding had in het gebied, het 23e *Raiding Squadron*, zag niet de noodzaak om de engineers als genisten in te zetten. Zij waren vooral druk met infanterie dingen, korte termijn denken.

Bereden patrouilles, *roadblocks* en zo. Dus we moesten hen in steun aanvragen. Later hebben we hen er voor vast

beeld te krijgen van de schade. Gebrekkige verbinding (alleen satelliettelefoon, in een auto dus geen bereik) en geen eigen wapens (gelukkig geen dreiging).

De schade werd op een kaart ingetekend in kleuren. Blauw betekende 50% schade en oranje was voor 80-90% schade aan de woningen. In deze dagen zijn er scholen bekeken en ruimte gevonden voor tijdelijke bouw en shelters. In het land waren meerdere shelters, meestal in een school, die zeker orkaan *proof* waren. In deze shelters zaten het Rode Kruis met water en voedsel en een aantal mariniers van het Sint-Maarten detachement. De shelters waren voor mensen die geen geld hadden om hun

volgens snel gevonden. Het Rode Kruis kwam binnen. Zij zouden een enquête houden door langs de huizen te gaan en een inventarisatie te maken van de werkelijke schade in het land. In werkelijkheid zijn ze maar in 1 wijk geweest bij 300 huishoudens. Ook hebben ze gebruik gemaakt van de cijfers die kap De Bruin geschat heeft over de mensen die dak/thuisloos waren en deze hebben zij aan de pers verteld. Deze cijfers stonden bij ons op het whiteboard in de OPS. De *World Health Organization* (WHO) richtte zich vooral op het ziekenhuis, doktersposten en apothekers. Deze organisatie zat in een vergadering waarin dokters, ook militaire, en apothekers zaten. Daar kwam werk

bijgekregen. Veel *goodwill* is gedaan met QIP. Kleine gemengde groepen luchtmobiel met assault engineers die kleine opdrachten deden zoals: wegen vrij maken van elektriciteitsmasten, auto's van de weg halen d.m.v. een laadschop die op de Zr. Ms. Pelikaan van Curaçao naar Sint-Maarten was gebracht met een verbindelaar als machinist, een bus weer recht zetten, stenen van de weg drukken, bomen zagen met motorkettingzagen, masten van boten zagen zodat de weg weer vrij was, het dak van het ziekenhuis provisorisch repareren en veel puin ruimen. Bij de meeste projecten gingen de bewoners applaudisseren en meehelpen. Ook de gemeente en de mannen van

het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke ordening, Milieu en Infra (VROMI) waren regelmatig te gast bij ons. 'Toon' heeft de dagelijkse leiding over het eiland en zorgde er voor dat er aannemers aan het werk gingen om de rotzooi op te ruimen. 200 Man werkte 18 uur per dag om het puin op bergen te schuiven en straten te poetsen en vuil af te voeren naar de vuilstort. De mensen van Sint-Maarten zagen hun kans schoon om ook het vuil uit hun huizen en vuilniszakken te dumpen. Veel troep op straat, vooral in de arme gedeeltes. Vier Dagen na de ramp begon het in veel delen van het land steeds erger te stinken. De vuilophaaldienst kon het werk niet aan. Ook was er een probleem om 's avonds, als je geen pasje had, de weg op te gaan. Meerdere auto's in dienst van VROMI zijn staande gehouden bij *checkpoints*, omdat ze de *curfew* aan het overtreden waren.

Toon had wel een duidelijk beeld van wat er moest gebeuren op het eiland. Rust en orde. De luchthaven het ziekenhuis en de haven weer in bedrijf. Zo snel mogelijk weer een werkend riool (het riool was gedeeltelijk pers en gedeeltelijk vrij verval, er zijn aggregaten bij de versnijderpompen gezet). Zo snel mogelijk weer elektra (GEBE) wat een veilig gevoel gaf, zo snel mogelijk mobiele telefonie wat de mensen meer ontsluiting gaf en weer water op de leidingen. Hij werd later voorzitter van het Infra-overleg. Ook een hoge ambtenaar van het Ministerie van infrastructuur en milieu kwam langs. Zij was verantwoordelijk voor de verbinding tussen bergingsbedrijven en de overheid van Sint-Maarten. Er kwamen drie Amerikaanse genisten, een *advanced party*, van een grote logistieke eenheid die, na diplomatiek overleg tussen de regering van de USA en NLD, machines en materieel ging leveren. Zij hebben baanverlichting uitgerold zodat de militaire luchtvaart ook 's avonds door kon gaan. Ze hadden machines bij zich die hun nut bewezen om vliegtuigen te ontladen. Het gevraagde materieel was inmiddels niet meer nodig omdat de mensen op Sint-Maarten in een paar dagen veel van

de essentiële infra, zoals ontziltingsinstallaties om van zout water zoet water te maken en de elektriciteitscentrale, alweer aan de gang hadden. De Minister van Onderwijs kwam langs, samen met mensen van VROMI. Zij sprak vooral in haar eigen straatje. De scholen waren toch wel het belangrijkste. Over twee weken wilde ze de scholen weer open hebben om examens af te nemen (veel studenten zijn van het eiland naar Curaçao gevlucht om daar examen te doen). Aan de hand van een lijst, opgesteld door VROMI, zijn prioriteiten aan de scholen gegeven.

Er zijn verkenningen uitgevoerd door mensen van ons, samen met vertegenwoordigers van VROMI. Er zijn lijsten van de schade plus een bijbehorende materiaallijst opgesteld. Ook het *Urban Search and Rescue* (USAR) kwam vijf dagen na de ramp aan in het gebied. Zij zijn gespecialiseerd in het vinden van

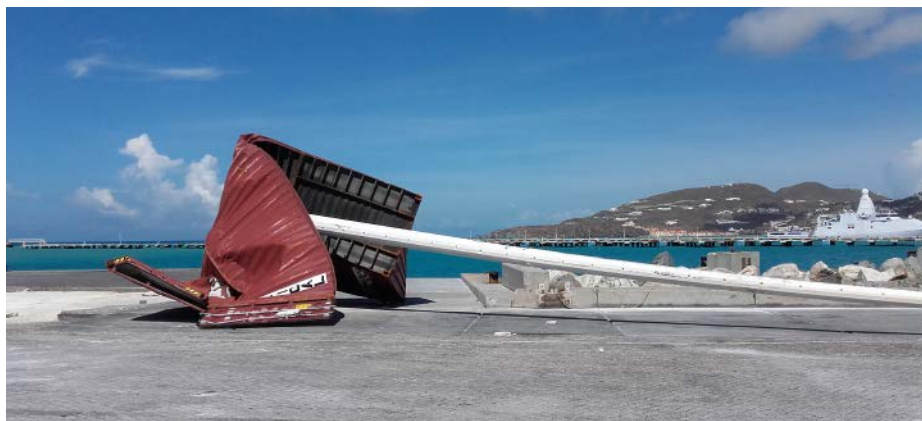
slachtoffers onder puin. Hun gereedschap kwam pas een aantal dagen later. Zij hebben vooral puin geruimd bij mensen.

Enkele dagen na de orkaan hebben de Amerikanen, toen wij er net waren, zonder overleg, hun eerste vliegtuig aan de grond gezet. Mannen met *chest rigs*, spijkerbroek, zonnebril en pet kwamen uit het vliegtuig (C-130). Vanaf dat moment was er een luchtbrug gevormd met Amerika om alle mensen met een Amerikaans paspoort het land uit te helpen. Het werd druk op het vliegveld. Veel mensen die aan het wachten waren en vliegtuigen die af en aan vlogen, alles onder het toeziend oog van de luchtmobiele infanterie. Het zag eruit als een oefening. Alleen nu kon je niet zeggen "einde case". Uiteindelijk zijn er 2500 Amerikanen geëvacueerd. Op zaterdag was er een vergadering van alle belanghebbenden in de haven:

Ook kwam het eerste cruiseschip langs. Eerst zagen we een klein stukje schip, daarna parkeerde het schip achteruit in de haven. Ook in de stad moeten ze het gezien hebben, want binnen korte tijd kwamen er busjes en personenauto's bij de ingang. We zijn meegereden naar het schip en de kapitein kon vertellen dat ze 350 plekken hadden voor mensen met een paspoort. De mariniers hadden inmiddels bij de ingang de bewaking versterkt. De mensen met een

hoeveel. Er stond ook nog 60 ton bouw materiaal klaar. Toen later het eerste bouw materiaal in Curaçao binnen kwam, moesten de mensen lachen want het hout was wit. Op de eilanden leeft de witte mier en deze eet wit hout. Op de eilanden wordt alleen geïmpregneerd hout gebruikt.

We hebben een *current* en een *plans* gemaakt. De *current*: veel naar buiten, verkennen van werk voor de luchtmo-
biele verkenneren en de mannen van de
assault engineers. De *plans*: plannen en
een rompsbevel maken voor de club die

Een zeecontainer heeft zich om een lichtmast gevouwen

Ook de Zr. Ms. Pelikaan lag in de haven. Op dit schip kon gedoucht worden, de was werd er gedaan en je kon er eten. Toen we er de eerste keer waren, na een week kaakjes, was een traktatie om weer een boterham met hagelslag te krijgen. Als je in de buurt was kon je in de middag warm bij hen eten. Na een week hadden de mariniers een veldkeuken geplaatst op de locatie waar zij uiteindelijk terecht kwamen, het DIVI-hotel. Hierdoor kregen we een keer per dag warm eten uit gamellen. Op maandag 11 sept was het assessment in concept klaar. In Nederland stonden 180 genisten klaar. Dinsdag werd bij DOPS besloten of de genisten naar Sint-Maarten mochten komen en

zou komen en het werk archiveren. Veel informatie die wij gegenereerd hebben is ergens op de computer gezet, maar er is geen echt informatiemanagement uitgevoerd. Een bouwplanning (een Excel bestand) met snelkoppelingen naar de verkenningsverslagen zou een oplossing zijn. Ook als er verslagen bij de mariniers werden afgeleverd ging het regelmatig fout. De verslagen waren verdwenen.

De regering zou woensdag toestemming geven dat de genisten mochten komen. Of die toestemming gegeven is weten we niet, maar de genisten kwamen. Op vrijdag 25 man naar Sint-Maarten en de rest van de 130 man zou tijdelijk op marinebasis Pareira gehuisvest worden in de sporthal. 130 Man voor 6-8 weken in de school herbergen was geen optie. De scholen moesten immers weer open. De mariniers hadden ook al een ander onder-

komen gevonden in een hotel in het midden van Sint-Maarten. Ons nieuwe onderkomen werd gevonden bij het vliegveld, het Diamant resort. De bovenste verdieping was verwoest, de onderste had vooral waterschade. De schade was verschrikkelijk. De wanden van het ressort waren van *metal stud*, een soort voorzet wandjes. Deze zijn er gewoon uitgezogen. De eigenaar vond het prima dat we er zaten, een goedkope beveiliging tegen plundering. Het koste Defensie dan ook niets.

Het IDAT heeft als eerste het resort betrokken. Op de kamers lagen nog koffers en kleren, de vuile vaat stond er nog zoals ze het achter hebben gelaten. Ook briefjes met: “*dear God*” en matrassen in de badkamer waar mensen onder geschuild hebben. Ze hebben een bange tijd meegemaakt. Hier mochten we 20 kamers gebruiken met twee kingsize bedden en een slaapbank. Voor een enkeling een veldbedje in de kamer. De *advanced party* van het *Joint Engineer Support Team* Sint-Maarten (JESSM)

bestond uit de staf van 101 CBRN, de Pc'n, de Technische Ondersteuningsgroep van GNW (TO-groep) en het verdeel Centrum Genie (VCG). De hoofdmacht kwam zaterdag binnen.

's Middags en ook de volgende dag verkenning door de pc'n. De manschappen hebben het resort helpen cleanen, waaronder het zwembad leeghalen. Een bron van muggen, waaronder ook de tijgermug met de zwart-witte pootjes.

Wij mochten nog 1 keer optreden toen de orkaan Wilma haar opmars deed. DOPS had besloten dat het IDAT nog niet weg mocht. Zij konden mooi nog even een assessment schrijven over de gevolgen van IRMA. De pelotons werden verspreid over de infanterie, en wij ook. Het idee was dat als de orkaan met een kracht van 5 over Sint-Maarten zou trekken, wij gelijk er op uit zouden gaan om de schade in beeld te brengen. Als de orkaan er echt overheen zou zijn gegaan dan was er van het eiland waarschijnlijk niets meer overgebleven. Het was nu vooral een zware storm. Bij de haven dreven containers in het

water en er waren hoge golven. Bij het vliegveld overstroonden de toiletten (waar kap Kloppenburg net onder lag) en de powerplant had kortsluiting. Verder lagen er wat kleine items op straat: weinig bijzonders vergeleken met de vorige storm.

Op donderdag 21 september zijn we met een A-400 teruggevlogen naar Curaçao. Hier zijn ze ons pas bij aankomst op marinebasis Pareira in gaan plannen voor de terugvlucht. We hebben een week vastgezeten op Curaçao voordat we naar Nederland terug konden. We werden door luitenant-generaal Van Griensven en de RA, Pim van Gurp groots onthaald op Vliegveld Eindhoven. Het mineurslied en de borrel sloten het avontuur af.

Er is in de eerste drie dagen zo veel gebeurd dat het wel een sneltrein leek. De korte tijd voor de voorbereiding, de ontbrekende wapens en verbindingsmiddelen, een CIS'er voor de infostromen, een IT'er, een juridische basis van de inzet en het vastzitten op Curaçao na gedane arbeid, waren de mindere punten.

De sfeer, de voorbereiding door de S2 101Gnbat, het 24/7 contact met Genieadviseurs op CLAS en DOPS-niveau, de verwerper en de grote zelfstandigheid waren de positieve woorden.

Een hele belevenis, *Sodeju!* ||

DE ONDEROFFICIER OP ST. MAARTEN

Ik zal mij even voorstellen, SMOO/waarnemend CSM Tirtosentono, werkend bij 101 CBRN Verdedigingscompagnie in Wezep. Op 5 september 2017 krijgen we te horen dat de orkaan Irma is toegenomen tot een orkaan van categorie 5. Irma zal zich naar alle waarschijnlijkheid over de Bovenwindse eilanden verplaatsen. Om die reden zijn er preventief eenheden ingezet om militaire bijstand te leveren. De Zr. Ms. Zeeland en Zr. Ms. Pelikaan hebben de opdracht gekregen achter de orkaan aan te varen om z.s.m. nadat de orkaan is overgetrokken hulpgoederen en noodhulp te leveren aan de bewoners.

Tekst || Sergeant-majoor Tirtosentono

Er gaat bij mij meteen een belletje rinkelen omdat 101 CBRN Verdie volgens de OPPLAN10-matrix gereed moet staan voor genie-constructietaken in het Koninkrijk. Op 6 september ontvangen we de opdracht om de planningsvoorbereiding op te starten voor de mogelijke inzet op Sint-Maarten. De tijd die

er nog beschikbaar is gebruiken we om vorm te geven aan de voorbereiding op, en ons personeel gereed te stellen voor, een eventuele inzet op Sint-Maarten. Een duidelijke 'houd rekening met' dus. Het personeel staat vanaf dat moment op een *notice to move* van 24 uur. De voorbereidingen vinden plaats tijdens

kantooruren, maar ook daarna. De *notice to move* is de grote onbekende. Dat je weet dat je nog 24 uur hebt, maar geen daadwerkelijke datum, vergt dat veel energie van jezelf, maar ook van het thuisfront. Je kijkt dan ook constant als je thuis bent op je telefoon, zonder dat je dat eigenlijk door hebt.

Voor het gevoel en het thuisfront is het beter dat ze je een concrete datum geven, want dan kun je naar die datum toewerken. Maar in dit geval is het niet anders, we moeten het ermee doen. De dagen kruipen voorbij en dan komt het verlossende woord, we gaan met de eenheid naar Sint-Maarten. Op 14 september zal de hoofdmacht vertrekken richting Sint-Maarten. Maar voordat dat gebeurt, word ik ver-rast en word ik vervroegd bevorderd tot sergeant-majoor. Vervolgens vertrekken we in de nacht om 04:30 uur naar Vlieg-veld Eindhoven, om vervolgens recht-streek naar Sint-Maarten te vliegen. Na een tussenstop op de Azoren komen we in de middag aan op Sint-Maarten. Hier worden we ontvangen door de Caraïbische zon. Na een tijdje gewacht te hebben op onze bagage, vertrekken we naar ons verblijf. Hoelang we hier zullen blijven, geen idee.

Onderweg zie je de ravage op het eiland en dat maakt grote indruk op mij. Overal zie je van alles liggen waar het niet hoort. Boten die normaliter in de haven liggen, liggen nu op de kop of op hun kant aan de zijkant van de weg. Gedeeltes van huizen liggen overal op de weg. Het eiland is een totale chaos. Wat we zien is onvoorstelbaar. Na een korte rit vanaf het vliegveld komen we aan bij ons hotel waar we de aankomende weken zullen verblijven. Het hotel is ook flink beschadigd. Geen stromend water, alleen een setje muren en een dak boven je hoofd, dat is alles. Hier worden we ontvangen door het *Damage Assessment Team*. Dit is een samengesteld team die de schade op het eiland heeft geïnventariseerd en de eerste contacten heeft gelegd met de civiele instanties. Nadat iedereen geleverd is krijgen we 's avonds de eerste briefing hoe we dit als leidend stafelement moeten gaan aanlopen. Na de briefing heeft iedereen beeld en geluid van de nijpende situatie op het eiland. Nadat we een goed beeld hebben gekregen kunnen we als staf beginnen aan het analyseren van de opdracht, met het oogmerk van de commandant als leidend element.

Het oogmerk dat we meekrijgen is: voer genieconstructietaken uit die een significante bijdrage leveren aan het normaliseren van de situatie op Sint-Maarten. Dit gaat allemaal in samenspraak met de lokale overheid die er tegelijkertijd een prioriteitsstelling aan hangt. Verder zal er ook gekeken moeten worden

naar de geografische spreiding, zodat er over het hele eiland een evenredigheid aan constructietaken gedaan wordt. Je moet daarbij denken aan *quick fix*, *high impact* projecten die functioneel en constructief goed afgerond moeten worden. Dit moet natuurlijk op een veilige manier gebeuren. Met als eind-

situatie dat we als genie-eenheid het maximale gedaan hebben voor de lokale overheid en bevolking. We moeten laten zien dat we een professionele en waardevolle eenheid zijn die onmisbaar is in deze fase van noodhulp na een orkaan. Nadat we dit als staf scherp hebben, kunnen we de pelotons brieven en krijgen de eerste opdrachten vorm. Opdrachtgerichte commandovoering (OGC) was tijdens de uitvoering een onmisbaar principe. Wat is OGC? De commandant geeft aan 'wat' er

Buiten dat wordt er op die manier optimaal gebruik gemaakt van de creativiteit van de mensen op de werklocaties. Hoe twee groepscommandant hiermee zijn omgegaan kunt u verderop lezen. De volgende dag gaan de pelotons op verkenning naar hun eerste van de vele projecten die nog zullen volgen. De projecten zijn erg divers: vliegveld, haven, ziekenhuis, scholen, monumentale panden, gevangenis, zaagwerkzaamheden, dak reparaties en noodhuisvestingsprojecten die door de oude-

aanwezig zijn op het eiland. Kan je je hier als eenheid op voorbereiden? Ik denk dat je je voor een gedeelte kunt voorbereiden op een situatie als dit, maar mentaal denk ik niet. De inzet heeft wel een grote indruk op mij achtergelaten. Maar ik zie wel een kans om met de jaarlijkse *Hurricane exercise* van 'Compagnie in de West' rotaties mee te draaien. Hierdoor ken je het eiland en kun je je hierop enigszins voorbereiden, mocht je ooit ingezet worden als eenheid voor militaire noodhulp

moet gebeuren en het waarom. Tevens geeft hij aan welke doelstellingen hij wil behalen en wat onze rol hierin is en de reden waarom. Maar wat hij hierin dus niet doet, is voorschrijven 'hoe' de klus te klaren. Hierin hebben de ondercommandanten dus de vrijheid van handelen. Door de onvoorspelbare omstandigheden is dit een ideale werkwijze. Commandanten moeten erop voorbereid zijn dat vooraf ontwikkelde plannen anders zullen uitpakken dan verwacht. Commandanten op de werkvloer kunnen de situatie waar ze in terecht komen veel beter inschatten.

ren niet zelf opgepakt kunnen worden. Veel genietaken worden gedaan op de verschillende projecten, alle geniefacetten komen uitvoering aan bod. Van het aansluiten van sanitaire units tot compleet of het gedeeltelijk vervangen van daken.

Dit doen de mannen in de volle Caraïbische zon met een gemiddelde temperatuur van 30 graden. Tijdens de bouwprojecten wordt er dan ook veelvuldig water gedronken om het vochtgehalte goed op peil te houden. Er worden veel projecten voltooid in de periode dat we

op Sint-Maarten of elders. Wat we als genisten geleerd hebben is dat het *out of the box* kunnen denken een pré is. Dat opdrachtgerichte commandovoering een essentieel en onmisbaar tool is en dat je het soms moet doen met de lokale *resources* die voorradig zijn, die de creativiteit van de genist naar boven halen.

Als we als eenheid terugkijken naar deze inzet, kunnen we trots zijn op de mannen die de helpende hand hebben uitgestoken aan de inwoners van Sint-Maarten. *Sodeju.* ||

OPDRACHTGERICHTE

Wij, sgt Veneboer en sgt Mulder zijn respectievelijk een half jaar en anderhalf jaar werkzaam bij 101CBRN Verdedigingscompagnie als groepscommandant van een ontsmettingsgroep. Tijdens de jaarplanning zijn er constructieblokken ingebouwd waar we als groepscommandant leiding over geven. Deze opdrachten worden voorbereid door geniewerken en we krijgen ze aangeleverd met materiaalstaat, werkomschrijving en technische tekeningen. We moeten het ditmaal zonder deze zaken stellen. Op Sint-Maarten gaat de uitvoering anders...

Tekst || Sgt Veneboer en Sgt Mulder

De technische ondersteuningsgroep bereidde de verkenningsoopdrachten voor. De pelotons gaan vervolgens zelf naar de projecten en doen daar hun eigen *damage assessment*, waar weer deelopdrachten uitkomen die ze daarna uit kunnen voeren.

Bij deze werkwijze staat het oogmerk van de commandant centraal. Dit betekent dat we naast langere projecten, ook veel kleine opdrachten uitvoeren die vrij simpel en doeltreffend zijn, om zo veel mogelijk mensen te helpen.

De opdrachten die wij binnen krijgen van de luitenant zijn geprioriteerd door de lokale overheid. Een aantal hiervan zijn gedaan door het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening, Milieu en Infrastructuur (VROMI), het Rodekruis en het *White and Yellow Cross Care Foundation*. Deze laatste gaat over het begeleiden en assisteren van de oudere mindervaliden. Doordat ze allemaal inspraak hebben in de opdracht, is het belangrijk om te zorgen dat de onderlinge communicatie

goed verloopt om zo een reële tijdsplanning te geven over hoe lang het duurt. Snel iedereen naar de mond praten kan je een hoop extra werk opleveren of de gebruiker te hoge verwachtingen geven. Een groot deel van de problemen waar we tijdens de opdrachten tegen aanlopen is het achterstallig onderhoud van de gebouwen. Dit, gekoppeld aan de storm, geeft een grote ravage. Op locatie nemen we specialisten mee en we gaan dan zelf bepalen wat onder *quick fix* kan en waar een grondigere

“Door de logistieke uitdaging op het eiland is tijd besteden aan de materiaalstaat en voorbereiding, snel teruggewonnen.”

aanpak vereist is. De ene keer volstaat een zeil met panlatten en soms moet het hele dak worden aangepakt. Bij de analyse van de opdrachten zijn we vrij in materieelkeuze. Maar waar wij in opdracht gerichte commandovoering vooral vrij in zijn, is het hoe. Dit bepalen we zelf op locatie, samen met de specialisten in onze groep.

De opdrachten hebben meerdere bouwoplossingen. We proberen de oplossing te kiezen die het dichtst bij het oogmerk komt. De meeste oplossingen zijn geënt op een levensduur van ½ jaar. Hierbij hebben we ook regelmatig overleg met de gebruiker, hoe zij tegen de aangedragen oplossing aankijken. Door de logistieke uitdaging op het eiland is tijd besteden aan de materiaalstaat en voorbereiding, snel teruggewonnen. Tijdens het werk worden we soms verast door onvoorziene problemen, waarbij we bij elkaar op het net komen om snel wat te kunnen regelen.

Opdracht gerichte commandovoering houdt voor ons in dat we zelf de werktijden, materiaalgebruik en groepsindeling kunnen bepalen.

Als er voor een opdracht bepaalde specialisten niet nodig zijn, lees: elektrotechniek, installatietechniek of bouwkunde, dan worden ze in overleg bij een andere groep ingezet om personeel zo effectief mogelijk aan het werk te houden. Om dit te kunnen, moet je veel inzicht hebben in de opdracht die je uitvoert. Anders kan je opdracht stil

komen te staan. Concreet hebben we op Sint-Maarten geprobeerd door hard te werken het verschil te maken. Er zijn veel schoolkinderen die dankzij genisten weer in de schoolbanken zitten. Een ziekenhuis, vliegveld, haven, regeringsgebouwen etc. zijn weer operationeel dankzij geniesteun.

Wij zetten de schouders eronder,
Sodeju! ||

11 PAGNBAT

9 9 9 1 9 9 9 1

Het programma ving om 09:00 uur aan in gebouw Q op de Bernhardkazerne in Amersfoort. Na een inleiding door de BA en de huishoudelijke mededelingen door de CSM van de StEARScie nam het ECLD het over en doken we de wereld in van *'personal branding'*. Waarom is een bedrijf zoals Apple zo succesvol in

lemands overtuigingen zijn bijvoorbeeld veel gemakkelijker te beïnvloeden en te veranderen dan zijn of haar persoons-eigenschappen.

Na een dag met behoorlijk veel theoretische stof sloten we deze af in het kader van samenhangigheid. Een gezamenlijk sportmoment en een drankje in de bar.

hedendaagse tijden? Dit heeft te maken met hoe zij zich naar buiten toe profileren. De meeste bedrijven doen dit door naar buiten te communiceren. Wat, Hoe en Waarom ze het doen.

Apple doet precies het tegenovergestelde, Waarom, Hoe en Wat. Dit noemen ze ook wel de *'golden circle'* en spreekt de primaire behoeftes van de mens aan. Na deze uitleg gingen we aan de slag met onze eigen *golden circle*, wat maakt jou als onderofficier nou uniek in je doen en laten? Wat zijn je kernwaarden en wat betekenen die voor jou? Hieraan gekoppeld hebben we ook een statement en slogan gemaakt. Hier een voorbeeld van een statement van een groot Nederlands internetbedrijf:

“Begonnen als vriendenclub en nog steeds een vriendenclub. Maar dan één van professionals met een obsessieve focus op klanttevredenheid. Dat trekt ambitieuze, ondernemende mensen. Elk jaar verwelkomen we veel nieuwe collega's en dan wordt één ding heel belangrijk: dat iedereen onze cultuur omarmt, ons bedrijf snapt en ons concept kan uitdragen. Gewoon verwonderen. Op basis van 4 kernwaarden: eigenzinnig, vrienden, flexibel en gewoon doen.”

Zoals je ziet is in korte en bondige taal duidelijk aangegeven waar dit bedrijf

voor staat. En om zo'n statement over jezelf te maken is een reflectie op zich. Daardoor gingen de deelnemers echt nadenken over waar ze voor staan en wat ze onderscheidt. Zaken die voor jezelf heel vanzelfsprekend zijn, maar die je dus naar buiten kunt uitdragen als jouw persoonlijke statement.

Volgend punt op het programma was de ijsberg van McClelland. Voor de één meer bekend dan voor de ander, maar zeker nuttig. Het gedrag dat een persoon laat zien is slechts het topje van die ijsberg. De onderliggende lagen die de persoon van nature of van

Na een goede nachtrust begonnen we op de tweede dag meteen met een verfrissende opdracht. In groepen van ongeveer 8 man moesten we zo snel mogelijk uitbeelden wat er geroepen werd. Variërend van 'huiskamerbank' tot 'de Eiffeltoren' en alles uitvoeren zonder te spreken om de samenwerking te bevorderen. Andere praktijkopdrachten die we gedaan hebben stonden in het teken van communicatie.

Het gesprek aangaan met je gesprekspartner die met iets zit, zonder dat hij verbaal mag antwoorden; alleen non-verbale communicatie was toegestaan.

Opdracht zonder verbale communicatie

Belangrijk hierbij is de vraagstelling die je hanteert. Open vragen zullen niet werken, dus je begint het gesprek met gesloten vragen die met 'ja' of 'nee' beantwoord kunnen worden. Op deze wijze kun je meer duidelijkheid krijgen over de situatie. Daarna kun je suggestieve vragen gaan stellen om te controleren of je goed zit.

Het tegenovergestelde hebben we ook gedaan. Communiceren zonder verbale communicatie. Rug tegen rug met je gesprekspartner en luisteren naar een succesmoment van hem of haar. Een moment waarbij hij vond dat alles mee zat en perfect verliep. De bedoeling was dat je er al luisterend oorzaken uit pikte, waarvan je als luisteraar dacht dat die een belangrijke rol speelden in zijn of haar leven.

Bijvoorbeeld als je gesprekspartner vertelt over de aanloop en uitvoering van een sportwedstrijd zou je daar misschien aan kunnen koppelen dat prestatiegerichtheid een belangrijke factor voor hem is. Dus niet alleen luisteren om het

luisteren, maar echt luisteren en mogelijk de diepere betekenis uit een verhaal halen.

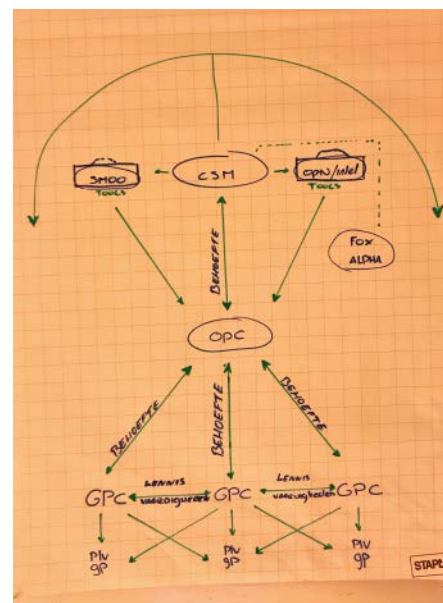
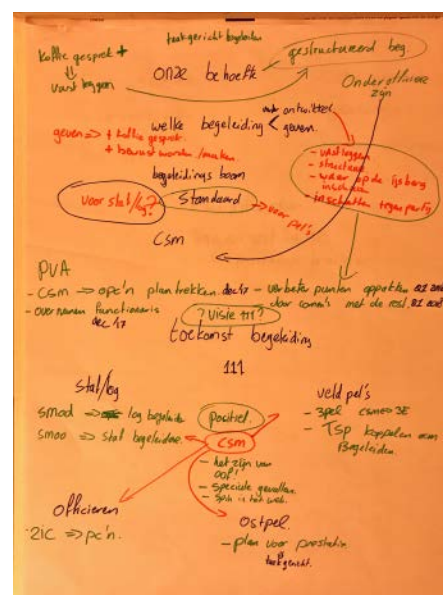
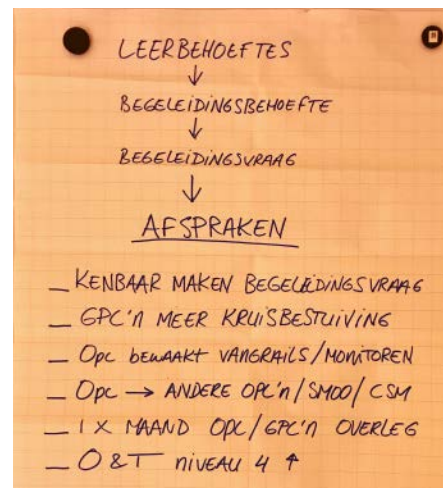
AFSPRAKEN

Die middag splitsten we ons op in de organieke compagnieën en was het tijd om intern afspraken te maken.

Deze gingen onder andere over waar onze behoeftes liggen qua begeleiding, welke begeleiding we moeten ontwikkelen/geven en hoe wij de toekomst zien binnen de eenheid. Dan kom je er achter dat veel al wel is vastgelegd over hoe en wat, maar dat het zaak is dat het wel wordt nageleefd.

We hebben al een begeleidingsboom binnen het bataljon, dus grote verschillen binnen de presentaties van de compagnieën waren er niet.

Al met al waren het twee dagen waarbij het spreekwoordelijke rugzakje van de junior onderofficier op het vlak van begeleiding weer wat voller is geworden. Mede dankzij het ECLD die een geheel op onze wensen afgestemd programma heeft verzorgd zijn we er beter uitgekomen als begeleider. ||

Resultaat van de middagsessie

DIALOGOOG MET DE RC EN REGIMENTSDINER

Na de presentaties zal de RC overgaan tot het beantwoorden van de ingezonden vragen. Na het welkomstwoord van de RC werd door kap Corvers eerst uitleg gegeven over een app die speciaal op deze middag actief was. Via deze app konden de aanwezigen tijdens de presentaties vragen indienen die aan het einde van de middag

Peter den Hollander praat ons bij over DOKMI/Genie3.0, Foto: Anneke Janissen

beantwoord werden door de RC.

DOKM/GENIE 3.0

Peter den Hollander is door de RC benaderd om, samen met een aantal genisten, invulling te geven aan de opdracht van C-LAS om te beschrijven wat we als Genie gaan doen met de extra miljoenen die Defensie gaat krijgen. Op welke wijze gaan we het geld besteden, zodat we niet alleen de hiaten kunnen repareren die in de genieorganisatie zijn ontstaan door de bezuinigingen, maar ook hoe we de Genie verder kunnen laten groeien. DOKM, wat staat voor Doorontwikkeling Krijgsmacht, bestaat uit drie fases: herstel basisgereedheid, herstel balans en doorontwikkeling. Met name fase 2 en 3 zijn voor de Genie van belang. In fase 2 gaat het qua herstel om een personele uitbreiding van zo'n 200 personen; 112 bij de Geniecompagnie Luchtmobiel, 12 bij CBRN en 66 voor FSE-capaciteit.

In fase 3 moet bij de doorontwikkeling gedacht worden aan verdere uitbreiding van de FSE-capaciteit, aanpassing van 'mot-genie' capaciteit bij 13 Lichte Brigade en 'mech-genie' capaciteit bij 43 Gemechaniseerde brigade. Bij de uitbreiding van de genieondersteuning aan de brigades komt ook de uitbreiding van opleidingscapaciteit aan bod. Dus ook het OTCGenie verandert mee met de consequenties vanuit DOKM.

Periodes waarop het een en ander
gerealiseerd zullen worden zijn voor
fase 2, 2018-2021. Bij fase 3 moet
voor 11 Pagnbat gedacht worden aan
2020-2022, voor 41 Pagnbat aan 2025-
2027 en voor de aanpassing FSE aan
2024-2026.

Al met al niet iets wat morgen al gerealiseerd is, maar de plannen moeten nu al wel gemaakt worden om niet achter de feiten aan te lopen wanneer het zover is. Peter den Hollander gaf in zijn afsluitende woorden nog wel aan dat voor de gepresenteerde getallen garantie gegeven kon worden tot aan de welbekende deur. Toch ziet het er na jaren van inkrimping veelbelovend uit.

DOGG/O&T/GENIE 26+

Nu was het woord aan Ikol Vulders, hoofd OTZ van het OTCGenie. Overste Vulders gaf in een presentatie aan dat DOGG staat voor doorontwikkeling generieke gereedstelling. De operationele gereedheid (OG) wordt gevormd door de componenten personele gereedheid (PG), materiele gereedheid (MG) en geofendheid (GO). Op dit moment is er behoefte aan een andere visie over de gereedstelling en DOGG moet daar invulling aan gaan geven. Met helaas slecht leesbare slides, gaf de overste uitleg over een opleidings- en trainings-systeematiek waarmee we in de nabije toekomst allemaal te maken zullen

krijgen. Het geschetste tijdspad waarin de gedachte werkelijkheid moet gaan worden, is al over anderhalf jaar. Hierbij wordt er op een bepaalde datum gestart met de 52-weeken durende O&T-periode, ook wel GN-52 (Genie 26+) genoemd. Hierin wordt het pantsergeniepeloton t/m niveau 3 opgeleid en getraind. Ook voor de andere basiselementen bij de Genie, zoals de constructiegroep, de bouwmaatschappijgroep en de ontsmettingsgroep wordt een GN-52 ontwikkeld.

In deze periode van 52 weken wordt het peloton niet belast met externe zaken als steunverleningen; het zogenaamde 'hek' gaat om de eenheid. Het peloton is aan het einde van de 52 weken op niveau 2 en 3 gecertificeerd, inclusief schieten. Er wordt in de GN-52 periode nog niet samengesteld geoefend met de manoeuvre. Dit vindt pas plaats in de periode van 2 jaar daarna.

Deze periode bestaat uit 4 blokken van 6 maanden, de themablokken. Van deze themablokken is het derde blok het uitzendblok. Het gehele O&T-traject wordt uitgevoerd aan de hand van zogenaamde Training & Learning Support Packages (TLPSP). Vanuit het OTCGenie komt er mogelijk ondersteuning d.m.v. mobiele ondersteuningsteams. Hoe dit eruit moet gaan zien is op dit moment nog allerminst duidelijk, maar dat opleiden en trainen er in de nabije toekomst er anders uit gaat zien is wel duidelijk.

WERVING!

Na de pauze, waarbij iedereen weer even de gelegenheid had om bij te praten, kwam de OTC-adjudant Arno Bos met een hartenkreet: WERVING. Hij gaf aan wat de stand van zaken is m.b.t. vulling van ons personeelsbestand. Op moment van de presentatie zijn er bij de soldatenfuncties 207 vacatures, bij de sergeanten 30 en de luitenant 5. Van de 270 opleidingsplekken, 210 niveau II en 60 niveau III, zijn er maar 122 gevuld. Dit moet iedereen zorgen baren. Als we met zijn allen niets doen, is het resultaat een

Aandachtig luisteren,
Foto: Anneke Janissen

nen door de RC bedankt en werd nog even stilgestaan bij de door de bevolking van Sint-Maarten aan de genisten gegeven geuzenaam 'Green Angels'.

DIALOG

Aansluitend aan de presentatie over Sint-Maarten was het voor de RC tijd om de via de app verzamelde vragen te beantwoorden. In totaal werden er 11 vragen door de RC beantwoord. Een aantal vragen ging over werving en hoe we, met de mooie plannen van DOKM, de huidige en de extra nieuwe vacatures moeten gaan vullen. Ook werden een aantal vragen gesteld over CBRN en de mogelijke specialisatie van het vakgebied. De RC stond ook stil bij de spagaat van de eenheden als gevolg van aansturing door zowel het Regiment en de Brigades waaronder de parate eenheden vallen.

Er zijn door de aanwezigen nog meer vragen gesteld, waar omwille van de tijd helaas geen antwoord op is gegeven. De RC heeft toegezegd deze vragen alsnog te zullen beantwoorden en dit te publiceren via de media van het Regiment. Rond half vijf werd de middag door de RC afgesloten, waarbij hij de

Joost van Heijningen vertelt over het IDAT, Foto: Anneke Janissen

lege organisatie qua personeel. Met de pakkende kreten VINDEN, BINDEN en SLAAN werd iedereen opgeroepen om actief mee te werken met de opgerichte Taskforce WERVING. Als iedereen die in de zaal aanwezig is, 1 nieuwe militair binnenhaalt dan zijn we in staat om het tij te keren. Na dit pakkende verhaal van de OTC-adjudant werd er door majoor Meijling een aantal wervingsspotjes getoond, speciaal gericht op de werving van genisten.

Er wordt inmiddels gelukkig op allerlei niveaus ingezien dat we echt werk moeten gaan maken van het werven van nieuwe collega's.

SINT-MAARTEN

Hierna was het woord aan sm Van Heijningen en maj Zomer. Zij vertelden aan de hand van een korte presentatie hoe zij de inzet in Sint-Maarten hebben beleefd. Sm Van Heijningen heeft deel uitgemaakt van het *Infra Damage Assessment Team* dat als eerste naar Sint-Maarten is vertrokken om de schade als gevolg van orkaan Irma te inventariseren. Majoor Zomer is commandant van het *Joint Engineer Support Team Sint-Maarten* geweest. Elders in de Promotor kunt u lezen hoe de inzet is geweest en wat de Genie heeft betekend voor de bevolking van Sint-Maarten. Na de presentatie werden beide man-

RA aan het woord

aanwezigen dankte voor hun inbreng en aanwezigheid en eindigde met de opmerking: "en nu een biertje".

REGIMENTSDINER

Nadat de aanwezigen na de sporthal-sessie in de hal van het KeK-gebouw elkaar hebben begroet onder het genot van het beloofde biertje van de RC werd om 18:00 uur het diner door de RA geopend. Met ruim 200 genisten en niet-genisten werkzaam bij het Regiment, was de gelegenheidsetzaal bijna vol. Hier werd door de RA in één van zijn speeches op gehint. Bij binnenkomst van de RA en de speciale gasten werd luidkeels het Pontonnierslied gezongen. Dit was bedoeld als eerbetoon aan de oud-pontonnier die nu onze RA is, en omdat het zijn eerste optreden was als RA tijdens het Regimentsdiner. In de openingsspeech verwelkomde de RA iedereen. Een speciaal woord van welkom was er voor alle niet-genisten, werkzaam bij het Regiment.

Ook werd er, na het voorstellen van de nieuwe genieonderofficieren die worden opgeleid bij de VTO, door hem traditioneel stilgestaan bij de ons ontvallen kameraden. Door de jongste VTO-leerling werd het verhaal van de tafel met het glas, een zoutvaatje, het bruine lint en het schijfje citroen voorgedragen. Na een emotionele minuut stilte, waar-

Voorgerecht

bij iedereen zijn gedachte even kon laten gaan naar de ontbrekende collega's, werd het voorgerecht opgediend.

Na het voorgerecht was het woord aan de RC. Hij kwam in zijn speech kort terug op de bijeenkomst in de sporthal van de afgelopen middag. Na het tussengerecht, de traditionele uienrats in een weckpotje, werd het hoofdgerecht als buffet opgediend in de centrale hal van het Kek-gebouw. Een verscheidenheid aan warme en koude gerechten stonden opgesteld. Als speciaal gerecht was er aan het einde van het buffet een speenvarken aan het spit. Al met al prima gerechten die bereid zijn door de koks van Paresto.

Na het hoofdgerecht werd iedereen nog eenmaal in de eetzaal verwacht voor het nagerecht en de slotspeech van de RA. De RA dankte iedereen voor zijn of haar aanwezigheid.

PONTONNIERSLIED

Zeg dronken pontonnier
Waar kom jij zo laat vandaan?
Ere zij uw naam, ere zij uw naam

*Zeg dronken pontonnier
Waar kom jij zo laat vandaan?
Ere zij uw naam.*

*Van de hoefsmid, van de hoefsmid
Is er nog redding voor mij?
Jajajajanus hij roept u
Voor 't leger, voor 't le-hé-hé-ger
Janus hij roept u voor 't korps
pontonniers.*

En wie het laatste kwakkie in de
emmer heeft gedaan
Die moet met de koop'ren pot
rond gaan

*Jajajajanus hij roept u, voor 't
korps pontonniers*

Ook werd de afhankelijkheidsverklaring aan de Koning voorgelezen en het antwoord dat namens de koning door de Chef van het Kabinet van de Koning was verstuurd.

Hierna was het tijd voor de afsluitende koffie. Voor sommigen het teken om huiswaarts te keren, voor anderen om in de bar nog een of meerdere drankjes te nuttigen. Na sluiting van het Kek-gebouw werd er tot in de kleine uurtjes doorgefeest in een aantal compagniesbars.

Ondanks dat er een groot aantal onderofficieren aanwezig waren, was er ook deze keer nog plaats. Hopelijk zullen er volgend jaar nog meer collega's zijn die deel willen nemen aan het Regimentsdiner voor onderofficieren. ||

houden met de wensen van de dames en zullen de twee organistoren Jan Willem en Jack een actief damesprogramma in elkaar zetten.

ALGEMENE LEDENVERGADERING

De ledenvergadering verloopt zoals gebruikelijk weer redelijk vlot, mede door de strakke leiding van de voor-

zitter. Noemenswaardig is de stemming die gehouden wordt voor het (her)verkiezen van leden voor het bestuur. Gelukkig is onze vaste voorzitter van de kiescommissie, Hennie Schuurs ook nu weer aanwezig. Op zijn welbekende 'serieuze' wijze geeft Hennie aan dat voor het eerst sinds lange tijd alle uitgebrachte stemmen op de kiesbare en

herkiesbare leden geldig zijn. Haast een unicum in ons ruim 40-jarig bestaan. Bij de rondvraag wordt lang stilgestaan bij het, helaas wederom, ontbreken van veel van onze jonge leden. Vanuit de vergadering worden een aantal ideeën naar voren gebracht om te trachten dit tij te keren. Nadat de voorzitter de vergadering rond 17.00 uur

heeft gesloten, verplaatsen we ons wederom met de tram of te voet naar de locatie waar we het buffet zullen nuttigen. Voorafgaand aan het buffet wordt Ardi Sprangers nog in het zonnetje gezet voor al haar werkzaamheden die ze de afgelopen jaren voor de vereniging heeft gedaan.

Door verdergaande automatisering van het ledenbestand wordt haar werk voor de vereniging overbodig.

Nadat onze RA Pim van Gurp ons nog getrakteerd heeft op een glaasje bran-

dewijn en we gezamenlijk het mineurs-
lied hebben gezongen, worden we
door de gastheer uitgenodigd om te
starten met het buffet. Omdat het weer
deze dag meewerkt nuttigt menigeen
de overheerlijke gerechten in een lekker
najaarszonnetje.

Nadat iedereen zich tegoed heeft gedaan aan het buffet worden we door de bediening nog getrakteerd op een overheerlijk dessert.

Een kop koffie ter afsluiting en Tonio die ons allen een goede thuisreis wenst,

maken rond 19.30 uur een einde aan deze jaarlijkse Contactdag.

TOT SLOT

Zoals iedereen weet worden dit soort dagen georganiseerd voor de mensen die er zijn. Hopelijk kunnen we er gezamenlijk voor zorgen dat er volgend jaar op 21 september meer leden aanwezig zijn bij deze ALTIJD goed georganiseerde en gezellige dag. Namens de leden en de redactie willen we het bestuur dan ook hartelijk danken voor een mooie dag op de Veluwe. ||

41^E ALGEMENE LEDEN- EN JAARVERGADERING VG00

35

Karel Thijssens, Bernard Oude Nijhuis, die tevens onze fotograaf is vandaag, en Martin Curfs. Mooi dat jullie in de gelegenheid zijn om aan de jaarvergadering deel te nemen. Uiteraard een geweldig woord van dank voor de aanwezigheid van onze NESTOR, Phillip Meissenberg. Phillip wij zijn allemaal blij en trots dat jij op deze Contactdag in Arnhem wederom onze gast bent.

Onze Regimentsadjutant Pim van Gorp is voor het eerst aanwezig in de functie van RA. Pim, we kijken ernaar uit dat je als RA, maar ook als VGOO lid, vaak aanwezig kunt zijn en van de gelegenheid gebruik zult maken om Regimentszaken en tradities uit te dragen.

Uiteraard wil ik niemand te kort doen, dus dank ik alle aanwezigen, bd'ers, actieve onderofficieren en actieve oud onderofficieren, al dan niet aanwezig met jullie partners. Als ik kritisch kijk naar de opkomst, dan kunnen we spreken van een dieptepunt. Vele vaste deelnemers hebben dit jaar om diverse redenen afgezegd. Ik spreek de wens uit dat we volgend jaar weer een grote groep bereiken die de jaarlijkse Contactdag tot een succesvolle dag zullen maken. Voor nu wens ik iedereen een constructieve jaarvergadering toe en straks een gezellige voortzetting van de contactdag. Het onderhouden van contacten en/of het uitbreiden van het eigen netwerk is zeker één van de doelstellingen van deze Contactdag.

Voor u zit een beperkte afvaardiging van het bestuur. Om diverse redenen, zowel door de dienst als privé, kan niet iedereen aanwezig zijn. Nico Stip is op vakantie, Jan Wedman is op oefening, Willem Karrenbeld zit in een re-integratie fase en Jan Willem Timmermans heeft een dienstverplichting als BA maar sluit later vanmiddag wel aan. Paul Ruijs is vanwege familieomstandigheden afwezig. Aanwezige bestuursleden, bedankt voor jullie aanwezigheid en de tijd en energie die jullie ook dit verenigingsjaar weer in de VGGO gestoken hebben. Toine van Ooijen; secretaris, Daniel de Groot; penningmeester, Herman

Jogems; POC voor de Genie-relatiedag
en Joep Beljaars; bestuurslid.

Herdenken van de ons ontvallen leden:
Zoals gebruikelijk gedenken wij de leden die ons dit verenigingsjaar zijn ontvallen. Sinds onze vorige jaarvergadering is het volgende VGGOO lid overleden: Dhr. Piet Pols, hij overleed op 25 april 2017. Na het verzoek om op te staan wordt 1 minuut stilte in acht genomen om het ons ontvallen lid te gedenken.

Afgelopen verenigingsjaar:

Het verenigingsjaar volgend op het 40-jarig jubileum heeft ons als bestuur weer de nodige zaken gebracht waar we goed over na moeten denken. Ik kom hier later op terug. Zoals al meerdere jaren wordt vermeld vervult de VGOO een stabiele rol binnen het Regiment. Onze relatie met de Regimentsscommandant en met de leden uit de Regimentsraad en de Regiments Contactraad is zeer stabiel. Als vertegenwoordiger van de leden van de VGOO kan ik daar onze mening op volwaardige wijze op tafel leggen.

De VGOO onderhoudt een prima samenwerking met de VOG. Op diverse onderdelen wordt kennis gedeeld en wordt ondersteuning aangeboden.

Voor samenwerking op bestuurlijk vlak en bij activiteiten van beide verenigingen weten we elkaar te vinden. Ik denk hierbij aan het jaarlijkse Golfevenement voor Genieofficieren en onderofficieren,

de Operationele modules van de VOG
en de Genie Relatiedag.

Het bestuur van de VGOO en de hoofdredacteur hebben veelvuldig contact met GPA. Contacten die op formele en informele wijze in balans zijn en waar wij als VGOO zeer tevreden over zijn. De uitstraling van de Promotor is zeer goed en wordt over de volle breedte in onze organisatie gelezen.

Mede door onze grote bijdrage aan de organisatie van de Genie Relatiedag zijn wij in staat om de Promotor jaarlijks te blijven uitgeven. Als het goed is valt vandaag Promotor nr. 2 op de deурmat. Ruim 5 weken te laat, organisatorische problemen en spreiding met de Genist liggen hieraan ten grondslag.

De VGGO Relatiedag 2017:

Vanaf 2018 noemen we het de Genie Relatiedag. Wij organiseren deze dag voor de Regimentscommandant, waarbij ondersteuning en commitment van het gehele Regiment essentieel is. Dit jaar was 101 Geniebataljon onze gastheer. 105 Geniecompagnie Waterbouw, gehuisvest nabij Hedel, heeft op een prima wijze invulling gegeven aan de voorbereiding, uitvoering en afwikkeling van deze dag. Een grote groep van civiele en militaire genodigden hebben een mooie indruk gekregen van de constructiegenie in het algemeen. De aanwezige externe ondersteuning, in dienst van GPA, heeft tijdens deze dag veel foto's

Na een korte onderbreking in de vorm van een lopende lunch werden de aanwezigen in groepen ingedeeld en hebben zij in carrouselvorm een grote verscheidenheid aan stands bezocht. Kennisdeling, netwerken en uitwisseling van ervaringen maakte dit deel van de dag tot een zeer geslaagde Relatiedag. Onder het genot van een drankje werd het netwerken voortgezet en zijn de eerste contacten voor de Relatiedag van 2108 al weer gemaakt.

101 Gnbat, GPA, onze VGGO-relaties en het VGGO-bestuur kijken terug op een zeer geslaagde dag.

2017, zal de eerste berichtgeving over deze dag met de leden gedeeld worden.

Onze vereniging bestaat uit ongeveer 400 leden. Hier is een beperkte groei zichtbaar, geslaagde aspirant onder-officieren ontvangen het 1e jaar een gratis lidmaatschap. In de opening heb ik al stil gestaan bij het geringe aantal aanwezigen op deze jaarvergadering. Als bestuur bekruipt ons wel het gevoel waarvoor en voor wie we deze activiteiten in de toekomst moeten blijven organiseren. Tijdens het informele gedeelte na afloop van de jaarvergadering kunnen we hierover nog wel van gedachten wisselen.

Vol trots kijken wij terug op de toekenning van de Bronzen Genist aan adjudant Toine van Ooijen. Vol onschuld zat Toine nietsvermoedend in de tent met de genodigden bij de Wapendag, totdat hij zijn naam hoorde omroepen. Als vereniging zijn wij enorm blij en verheugd dat deze regimentswaardering aan Toine is toegekend.

Na de vraag van de vz of er nog bemerkingen zijn op de notulen worden deze zonder wijzigingen geaccordeerd en ondertekend door de vz.

(letterlijke tekst secretaris)

Ereleden en leden, het voorliggende verslag geeft een beeld van de verenigingsactiviteiten in de periode 29 juni 2016 t/m 29 september 2017. In onderstaande volgorde wil ik deze periode in het kort met u beschouwen:

De Algemene ledenvergadering is dit jaar voorafgaand aan de Relatiedag in Wezep gehouden. De vergadering was een 'quicky' om vervolgens over te gaan in de Relatiedag die samen met GPA en 11 Pagnbat georganiseerd was. Een prima dag om op terug te kijken.

Bij de bestuursverkiezing werden aoo Van Rhee en aoo Beljaars herkozen, aoo (bd) Paul Ruijs werd gekozen en aoo (bd) Mart Curfs trad na 22 jaar af als bestuurslid.

Het afgelopen jaar hebben we met het DB 4x en met het gehele bestuur 2 keer vergaderd. Ook nu zijn er tijdens de vergaderingen diverse onderwerpen aan de orde gekomen.

Om de herkenbaarheid van de VG00 te vergroten zijn bestuursleden van de vereniging aanwezig geweest bij diverse activiteiten en vergaderingen van o.a. de Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen, Stichting Geschiedschrijving Genie, Stichting Historische Genieverzameling, de Regimentsraad, de Regiments Contactraad en de redactie van de Genist. Dit jaar waren we voor onze Relatiedag te gast bij 105 Gncie WB in samenwerking met GPA op de locatie in Empel.

Om onze doelstellingen te kunnen blijven uitdragen worden we uitgenodigd bij de diverse activiteiten zoals FLO, medaille-uitreikingen, certificaatuitreikingen en het aanmeren van onze aspirant collega's. Daarnaast hebben we weer een vast bedrag geschonken aan de SVRG om het Regiment genietroepen te ondersteunen.

Ook bij activiteiten die wat minder prettig zijn was de VGGO present, zoals bij de uitvaarten van enkele overleden geniecollega's en d.m.v. een bezoekje of kaartje bij ziekte.

ARCHIEF 101 GNBAT

JOOP VAN DEN TILLAARD

Medio 2002 werd elnt b.d. Joop van den Tillaard door de bataljonscommandant van 101 Gnbat, lkol Tom Middendorp benaderd met het verzoek/opdracht om een systeem op te zetten waarin alle belangrijke feiten van 101 Gnbat verzameld zouden worden. Joop bedacht zich geen moment en kwam enkele weken later met een sound plan. Vol trots presenteerde hij; Het boek met 'De PROMINENTEN' van 101 Gnbat en een archief met alle wapenfeiten van 101 Gnbat.

Tekst || adj Tonio van Rhee, bataljonsadjutant 101 Gnbat

In zijn werkbare leven bij het Regiment Genietroepen heeft Joop van den Til- laard alle essentiële onderofficiersfunc- ties vervuld en was hij onze eerste Regimentsadjutant. In die tijd was Joop een bekende verschijning en wist hij menige oorkonde, gratificatie of af- scheidspresentje op geheel eigen wijze vorm te geven. Joop stond o.a. bekend om zijn kalligrafeertechnieken en bij- zondere wijze van presenteren van aller- lei noemenswaardige feiten.

Foto's uit diverse Geniebladen, Landmachtbladen en kranten vormen de basis van het archief. Orders van commandowisselingen zijn door Joop stevast opgenomen en van passende teksten voorzien. Joop heeft er vele uren in gestoken. Bij elke wisseling van bataljonscommandant of bataljonsadjutant

werd het 'Overzicht der Prominenten' keurig bijgewerkt. De wijze waarop Joop zich telkenmale aandiende was aanstekelijk en alle bataljonscommandanten die Joop in zijn post-actieve periode heeft 'versleten' hebben dankbaar van zijn diensten en dossierkennis gebruik gemaakt. Joop was en is een graag geziene gast bij 101 Geniebataljon. Ruim 7 bataljonscommandanten verder loopt ook het klokje bij Joop door en wordt het voor hem lastig om de kalligrafeerpen nog strak genoeg te hanteren. In digitale tekstverwerking is aan Joop niet besteed. Medio 2017 heeft Joop aangegeven om met het archiveerwerk te willen stoppen. Uiteraard heeft 101 geniebataljon dit besluit gerespecteerd. In oktober hebben we in tijdens onze wekelijkse werkmansborrel Joop bedankt voor

zijn jarenlange inzet. Bataljonsadjutant Tonio van Rhee heeft Joop als dank voor zijn inzet een set nieuwe manchetknopen van 101 Gnbat overhandigd.

Als opvolger van Joop heeft Jan Eilander aangegeven deze werkzaamheden voortaan op zich te willen nemen.

"Jan, we zijn heel erg verheugd dat jij de nieuwe man voor ons archief bent en we hopen dat jij het archief net zoveel jaren als jouw voorganger dat heeft gedaan, zult bijhouden".

Jan Eilander zal dat op zijn eigen wijze invulling geven en wellicht ook de digitale kalligrafie introduceren.

De herkenbaarheid zal door gebruik te blijven maken van de bestaande formats en lay-out zoveel mogelijk gehandhaafd blijven. Jan, heel veel succes met deze mooie job! ||

MAURITS VAN MIL VERLAAT NA 24 JAAR DE ACTIEVE DIENST

Op donderdag 7 september j.l. is op de Mineurs- en Sappeursschool in Vught aan sergeant-majoor Maurits van Mil, in aanwezigheid van zijn familie, de zilveren medaille voor 24 jaar eerlijke en trouwe dienst uitgereikt. Dat was direct ook het laatste

wapenfeit in Maurits' carrière, aangezien hij besloten heeft om naar Schotland te verhuizen om bij zijn (Schotse) vrouw te kunnen zijn. Tijdens de receptie, onder het genot van een drankje en een hapje, werd stilgestaan bij de loopbaan van Maurits.

Toine van Ooijen heeft Maurits namens de VGGO toegesproken. De receptie werd afgesloten met een prima BBQ. Namens alle leden van de VGGO wensen we jou en jouw familie nog een geweldige toekomst in Schotland toe. ||

ED BRUST MET FLO

Onze voorzitter is op 27 september aanwezig geweest bij de FLO-receptie van kapitein Ed Brust.

Namens alle leden van de VGGO heeft Ed ons traditionele geschenk ontvangen.

Ed, geniet samen met jouw familie van jullie nieuwe levensfase en wij hopen dat je de komende jaren ook als bd-er onze VGGO-contactdagen blijft bezoeken. ||

Zaterdag 21 oktober 2017. Het is even na zessen. Ik kijk naar buiten. Het heeft vannacht flink geregend. Gelukkig is het nu droog. Ik ga mijn gebruikelijke ochtendritueel uitvoeren (scheren, douchen, bord pap wegwerken, tandenpoetsen, aankleden en natuurlijk mijn krantje lezen). Het loopt tegen acht uur wanneer ik op mijn fiets stap richting Geniemuseum. Vandaag en morgen is weer het grote en gezellige evenement 'Op herhaling' georganiseerd. Op Herhaling is een evenement dat zich afspeelt in de geest van de naoorlogse militaire dienstplicht. Dit is de periode van 1946 tot 1996. Deze periode kenmerkt zich voor een groot deel door de Koude Oorlog waarin een gewapend conflict tussen Oost en West dreigde. Het Nederlandse leger werd voor een groot deel gevormd door dienstplichtigen. Behalve een paraat deel, was er een groter deel mobilisabel. In geval van nood kon dit deel opgeroepen worden. Men ging Op Herhaling om dit systeem te testen.

Tekst || Henk Becks, vrijwilliger van het Geniemuseum

Het hele gebeuren wordt georganiseerd door de BRAVO-compagnie. Deze stichting nodigt een aantal re-enactment-verenigingen uit om hun act uit te voeren in samenwerking met het publiek. Ze zijn te gast op de van Brederode-kazerne in Vught, dankzij de medewerking van de Regimentscommandant en de bij de kazerne behorende dienstverleners.

Terwijl ik langs het Drongelens kanaal fiets begint het weer te regenen. Verdo-

rie, de steeds weer herhaalde voorspel-
ling vanuit de Bilt zal toch niet bewaar-
heid worden? Als ik mijn fiets heb ge-
stald loop ik naar de baileybrug die
toegang biedt tot de Genietuin.
De aanwezige marechaussees, voorma-
lig dienstplichtige 'kalkemmers', contro-
leren de gegevens en ook alle tassen en
dergelijke worden gecontroleerd.
Je komt immers later ook op militair
terrein. Dan mag je door twee pagode-
tenten. De mipapo's (namaak militaire
paspoorten) liggen al klaar, evenals

de consumptiemunten. Als je betaald hebt, dan krijg je een mipapo en een consumptiemunt. In de volgende ruimte staat een dienstarts. Hij bekijkt je gestel. Je mag op de weegschaal gaan staan en je gewicht en lengte worden genoteerd in je paspoort. Volgens mij is het geen echte arts, want hij keurt iedereen goed. In het Geniemuseum wacht je een gastvrije ontvangst. De dames aan de receptie wijzen je de weg en vertellen in het kort wat er in het museum te zien is en waar je koffie, thee of fris kunt

nuttigen. Onze ontmoetingsruimte is vanzelfsprekend ook open. Ik besluit eerst een aantal munten te kopen en ga een kopje koffie nuttigen bij moeder en dochter Weijns. Tezamen met Anton en Wouter runnen zij vandaag het 'café'. Als vrijwilliger van het museum heb ik de aanwezige exposities al gezien en ga dus naar de opstapplaats voor een rondrit. Ik mag meerijden in een YA 328, beter bekend als de 'dikke Daf'. Ik krijg kippenvel van het motorgeluid. Ik mis echter in de uitlaatgassen de specifieke geur van de groene kleurstof die men vroeger in de benzine deed. Pure nostalgie.

We zijn nauwelijks aan het rijden als we in de Britse sector van Berlijn belanden. Op weg naar het oefenterrein 'de Kamp' moeten we hier doorheen. Na controle van de paspoorten mogen we zonder problemen doorrijden.

Nu nog langs de Oost-Duitse grenspost.
Daar gaat het een stuk langer duren.
Een norse dame geeft precies de plaats
aan waar de chauffeur moet stoppen.
Dan verschijnt een grenswacht met een

"Ik mis echter in de uitlaatgassen de specifieke geur van de groene kleurstof die men vroeger in de benzine deed.

Pure nostalgia."

lange stok. Aan het uiteinde zit een spiegel waarmee hij de onderzijde van het voertuig bekijkt. Ondertussen controleert een andere Polizist de papieren. Opeens verschijnen er vier grenswachten. Die roepen enkele namen en nemen twee passagiers uit onze wagen mee. Ze worden stevig aangepakt en moeten mee in een klein busje. Gelukkig zie ik ze later die dag wéér lopen. Nu in Oost-Duits uniform. De smiechten; het waren *re-enacters*!

Na alle controles mogen we weer verder. Eigenlijk jammer, want ik ruik de soep in de veldkeuken van de grenswachten. We moeten langzaam verder rijden, want er is een 'ongeval' gebeurd. Een terreinwagen en een MZ-motor zijn

tegen een boom gereden. De motorrijder heeft het zo te zien niet overleefd. We rijden richting oefenterrein. Op de baileybrug over de Zandley zijn matten gelegd ter voorkoming van geluidsoverlast voor de burens, de bewoners van woonoord Lunetten. We nemen een bospad om naar het achterste terrein te gaan. Daar zie ik al volop bouwmachines in actie. Een aantal bulldozers en een motorgrader schuiven de grond naar een plaats waar een tractor met kiepwagen klaar staat om door een rupslaadchop en een ouderwetse dragline te worden geladen.

Ook een GMC 353 cckw en een REO rijden af en aan. Op het naastliggende

terrein zie ik een YA328, die met een aantal gasten een 4 x 4 parcours aflegt. Je ziet en hoort de mensen genieten. Ik neem een kop koffie met een koek en kijk naar de kinderen die mee kunnen rijden in een mini jeep. Ook die hebben volop lol. Ik merk dat het wolkendek is

opengebroken en voel de warmte op mijn gezicht. In het veld zie ik genisten die bezig zijn om een mijnenveld aan te leggen met behulp van een vrachtauto die voorzien is van een soort glijbaan. Hierover schuiven de mijnen naar beneden.

Nadat ik alles heb aanschouwd stap ik in een 'wep', de ééntonner van DAF. Achterin kunnen 6 personen. Ik mag voorin, naast Gert-Jan de chauffeur. Hij zal ons netjes terugbrengen naar de opstapplaats. Onderweg passeren we het Nationaal Trainingscentrum (NTC). In het Nationaal Trainingscentrum vinden trainingen plaats op het gebied van chemische, biologische, radiologische en nucleaire incidentenbestrijding. Er wordt getraind door Defensie en diverse hulpverleningsinstanties zoals politie, brandweer en GGD/GHOR.

Mijn tocht vervolg ik naar de grote tent waar een aantal tanks (schaalmodellen) rondrijden. Ze worden radiografisch bestuurd en voeren een schijngevecht uit, inclusief de bijbehorende geluiden. Het gaat er fanatiek aan toe. Dan word ik bij de Bartjecompanie uit Assen binnengeroepen voor een kop koffie. Even gezellig bijkletsen met deze enthousiaste luchtmobielers. Ze kunnen nog leden gebruiken. Dus...

Ik bedank de 'stoters' voor de koffie en ga even neuzen in de vrachtwagen van de firma Van den Berg. De wagen staat en hangt vol met allerlei militaria. Uniformen, schoeisel, emblemen, boeken, alles wat je je maar kunt bedenken. Zelfs het nieuwste model jack van 'softshell' hangt er. Tijd voor een 'vette hap'. De kroketten en de frites smaken heerlijk. Nu naar mijn werkplek in het museum.

Gauw een aantal foto's op het Facebook-account van het museum zetten. De geïnteresseerden kunnen dan zien dat het zeer de moeite waard is om naar dit evenement te komen. Zondag doen we weer een herhaling van vandaag.

Vóór ik het museum verlaat ga ik eerst nog even kijken in de bakken van Frans van Bavel, onze bibliothecaris. Technische handleidingen en boekjes over rijksvaartuigen en de diverse oeververbindingen hebben altijd mijn belangstelling. Zo, nu naar huis, naar mijn vrouw en... naar de verse snert. ||

RIDE2LIVELIFE

NOORDKAAP - DOORN

VAN DE EENZAAMHEID TERUG NAAR DE BASIS

Het I CAN Wounded Warriors Cycling Team bestaat voornamelijk uit fysiek- en/of mentaal gewonde veteranen, bijvoorbeeld met PTSS. Op 18 juni 2018 gaan zij samen met twaalf jongeren met een (licht) verstandelijke beperking de uitdaging aan om van de Noordkaap naar Doorn te fietsen. Een 3000 km. lange reis waar passie, optimisme en kameraadschap samenkomen. Naast deze geweldige uitdaging, gaat het vooral om de gezamenlijke weg die zij bewandelen. Een weg naar persoonlijke groei en zingeving. Alle partijen ervaren dit project als hulp bieden aan de ander. Samen de verantwoording hebben om de eindstreep te halen. Dit project laat zien dat min en min plus is.

**Steun
dit unieke
project**

Deze samenwerking tussen kwetsbare groepen heeft een versterkend en positief effect op de deelnemers en de rol die zij in de maatschappij vervullen. Steun ons unieke initiatief en doneer via:
geef.nl/nl/project/ride2livelife-wounded-warriors-life-ride-2018

I CAN Wounded Warriors Cycling Team

www.cyclingteam.nl | ride2livelife.nl

**Dit project wordt o.a.
mede mogelijk gemaakt door:**

GENIE RELATIEDAG

MINEURS EN SAPPEURSCHOOL IN REEK

GENIE COMBAT SUPPORT

DEMOLITIE / SEARCH / CAMOUFLAGE / GENIE INLICHTINGEN & VERKENNINGEN

Op woensdag 20 juni 2018 organiseert de Vereniging Genie Onderofficieren de jaarlijkse Genie Relatiedag. Dit evenement organiseert de VGGO op verzoek van onze Regimentscommandant kolonel Burg Valk. De afgelopen jaren was de VGGO te gast bij de parate bataljons en zijn daarom blij met de geboden mogelijkheid om dit jaar deze Genie Relatiedag te organiseren in Reek. Een prachtige buitenlocatie van de Mineurs en Sappeurschool van het OTC Genie.

Als rode draad richtten we het vizier op “De blik op het Oosten”. C-Las heeft voor zijn operationele eenheden de focus verlegd richting de dreiging uit het oosten. Deze verschuiving betekend veel voor de parate eenheden en daardoor ook zeker voor de eenheden die vallen onder het opleidings-en trainingscommando.

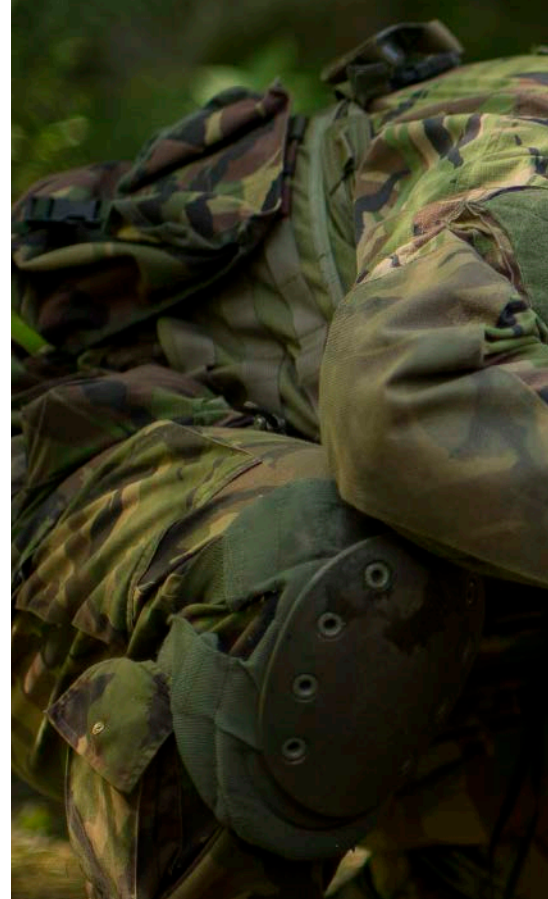
Onder auspiciën van het OTC en de MSS in het bijzonder, komen vele eenheden van de Landmacht en de overige krijgsmachtdelen naar Reek voor opleidingen en trainingen. Het is essentieel op de hoogte te zijn van de laatste ont-

wikkelingen. Het OTC Genie is de kennisautoriteit op het gebied van o.a. Demolitie / Search / Camouflage / Genie Inlichtingen & verkenningen. Juist deze onderwerpen bepalen de inhoud van deze 2018 Genie Relatiedag.

De technische ontwikkelingen zijn de laatste jaren hard gegaan, waardoor ook in opleidingsland grote stappen gemaakt moeten worden. Wij proberen onze wensen te koppelen aan de mogelijkheden die diverse civiele bedrijven op onze vraag kunnen leveren. Door het samenbrengen van de bedrijven en militaire gebruikers van diverse

militaire en civiele middelen wordt kennis gedeeld en stelt het ons in staat om de juiste producten te verwerven. Naast diverse militaire genodigden stelt de VGGO deze dag open voor VGGO leden die nog daadwerkelijk in actieve dienst zijn en een directie relatie hebben met de 4 onderwerpen van deze dag: Demolitie / Search / Camouflage / Genie Inlichtingen & verkenningen.

Meer informatie ten aanzien van het programma en het aanmelden voor deze Genie Relatiedag komt in de volgende Promotor 155 – Lente 2018. ||

[illegible]

PROMOTOR 2017 154

MAGAZINE VERENIGING VAN GENIE ONDEROFFICIEREN

